

BÁTASZÉK ÉS SÁRKÖZ

— TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI, TANÜGYI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP. —

Hírfizetési ár:	
Egész évre . . .	8 K.
Fél " " . . .	4 " "
Negyed " " . . .	2 " "
Egyes szám	16 fil.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Bátaszéken, Király-ut.**

Szerkesztő:
Joó Károly.

Kiadó:
Szélig Gáspár.

Hirdetési ár:	
Egész oldal . . .	30 K.
Fél " " . . .	10 " "
Negyed " " . . .	5 " "
Nyiltérnek sora	30 fill.
Hirdetések a nyomdában is fölvetetnek.	
Kéziratok vissza nem adatnak.	

A népvándorlás.

A tavasz még be sem köszöntött, sőt az időjósok véleménye után itélve, a télnek kitlen napjai még nagy számban hátra vannak, és máris látjuk, hogy munka-biró erőnk megszűt utra készül. A böjt alig, hogy beköszönt népünk a farsangi mámortól kijózanodva, a szél sorsa minden irányába száguldoni kezd. A vasuti állomás peronja reggel, este feketedik a vándorutra készülődők sokaságától. Naponta karaván módra bucsut járnak a munkakeresők. Gyermektől, hitvestől, kis koru testvérektől könnyezve a vándorutra edzett férfialakok szótalanul és gépiesen ölelkeznek csókolódnak, és tompa léptekkel közelednek a vasuti kocsi felé. A gyermekek czirógatása, feleségök könyzápóra szívüket lelküket nem tudja már elérzékenyíteni, mert a családfenntartási, a megélhetés ösztöne a könyörtület utolsó szikráját is ugylátszik kioktatta érző kebeléből. Így megy ez most már nap nap után. Százan és még többen összecsoportosulnak, hogy egymást támogatva kölcsönösen istápolva, messze földön a hontalanság kesert falatjait egymásnak vigasztalólag megkönnyítsék. Hol van az idő, mikor községünk százával befogadta a munkakeresőket. Kora tavasztól késő őszig munkát ellátást és jövedelmet biztosított a jövevénynek. A hegyek visszahangoztak a munkaadta jó kedvtől. Hajnaltól sötét estig hangyaszorgalommal ápolták, művelték édes hazai talajunkat. Minő

szomorú szerepcsere jutott szegény népünknek osztályrészlül. Egy évtized előtt népünk segített a szegényeken és szükölködőkön. Most pedig ő szorul segélyre, munkára és anyagi támogatásra. Meddig fog eme vizás állapot községünk vállaira nehezkedni, annak Isten a megmondhatója. Ne gondolja senki, hogy lakosságunk munkakereső fiatalja, öregje csupa kedvtöltésből családját, édes otthonát, és mindazt a mi drága neki, itt hagyja. Nem és százszor nem. Próbáljuk meg. Adjunk munkát népünknek, olyan munkát melyből csak felét keresheti annak. a mit távol övétől keres, szívesen itthon fog maradni, nem fog vágyódni szomorú kéjutazásra, és meg fog elégedni ha édes otthonának tűzhelye körül maradhat. Népünket a kényszer a szük-ség tereli a kivándorlás rögs útjára. Munkát, foglalkozást kérünk lakosságunk részére. Sem alamizsna, sem kegyelemkenyér nem kell, de annál is inkább tartós munka. És ha az meglessz, meg fog szünni a kivándorlás sanyaru kényszerűsége. Azok kik hivatta vannak ezen sveialis, sőt nemzetgazdászati bajon segíteni, ne beszédekkel, szép hangzásu frázisokkal iparkodjanak a népet hódítani, hanem törjék fejőket mikép lehet a népnek oly foglalkozást és keresetet biztosítani, mely őt itthon maradásra bírja.

Z.

Isten veled.

Irtá: May R.

Nem sirok én, bár sirhatnék —
 Szőke lányka, utánad:
 Nem kesergek, bár jól tudom:
 Soha többé nem látlak.
 Minek sirjak, minek sirjak,
 Mért epeszszem szivemet:
 Te voltál az, ki elhagyál:
 Leányka, Isten veled!

Mint megsebzett vad bolyongtam
 A világon szertesét,
 Üldözött a sors, ég s a föld
 Nyugtót sehol nem lelék;
 És jövél Te s ujra szépnek
 Láthattam az életet . . .
 Jövél. de, hajh, menél is már,
 Leányka, Isten veled!

Mély volt a seb, mit jövésed
 Hegesztett be szivemen,
 De fájóbb, mit távozásod
 Ejtett rajta, hűtelen . . .
 Mélyebb, fájóbb ez, mely soha,
 Soha már be nem heged.
 Ábrándképem, boldogságom,
 Leányka, Isten veled!

TÁRCSA

Művészet — imádás.

I.

Egy ecset és egy pár festék volt az egész vagyona, evvel ment világgá abból a kis faluból; ebben volt az ő összes reménysége, az ő boldogsága, az ő álma: hogy ennek alkotása alatt le borulnak az emberek és neki sok-sok pénze lesz . . .

. . . . És álmodott sokat a szegény fiú, álmodott

Majd elérkezett egy nagy városba, a hol az emberek ezrei laknak, a hol az emberek ezrei küzködnek a napi kenyér után, és a hol neki is meg kell majd élnie. Pedig ő nem ismer itt senkit, és őt sem ismeri senki.

. . . Csak szorongatta a hóna alatt, az ő reménységét, az ecsetet

Mégis megélt. Másolgatott olcsó pénzért egy ügyvédnek. Nappal irt. És éjjel, midőn az írástól fáradt kezeit alig tudta felemelni, festegetett. —

Később, midőn már, egy — pár forintot összegyűjtött, abban hagyta a másolgatást és beiratkozott

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A baja-bátaszéki hid.** Mint örömmel értesülünk a baja-bátaszéki hid előmunkálatait legközelebb megkezdik. Bergman Ernő állami főmérnök 6 állami mérnök társaságában márczius hó 3-án érkezik Bajára s a Központi szállóban elhelyezi mérnöki hivatalát. Az előmunkálatok mintegy 2—3 hónapig fognak tartani.

— **Halálozás.** Rövid időn belül két ízben érte sulyos csapás Győri Vilmos bátaszéki uradalmi ispánt. A tél folyamán édes anyját veszté el, most pedig fivére Győry Mihály nyug. községi tanító halt meg 23-án Budapesten.

— **Hymen.** Fürst Antal helybeli divatáru kereskedő jegyet váltott Tafner János építési vállalkozó, közs. biró szép és kedves leányával: Irénkével.

— **Közbiztonság elleni kihágás.** Gálos János községi Hollesoviszky István Torontál-Csávosi szülött dijnokok és Barabás Ferencz kéthelyi (Komárom vm.) illetőségű nyug. pénzügyőri főlvigyzó csavargás miatt a bátaszéki m. kir. csendőrségált al az illetékes hatóságunk átadattak.

— **Eljegyzés.** Friedman Samu kántortanító Decsről eljegyezte magának Grünbaum Róza kisasszonyt Bátaszékről.

egy festőiskolába. Oh, mennyi fiú járt oda, és mind egyiknek olyan szép rendez ruhája volt. Csak ő járt egyedül rongyosan, foltos czipőben, piszkos kalapban.

. . . . Csak ő volt olyan szegény.

De szívében ott égett örök szenvedélyben a láng, az alkotó erő, az ifju tűz, a mi minden akadályt leront és legyőz. —

Mindenki olyan megvetően bánt vele, vele a szegény, kopottas fiúval. A tanár is olyan rossz volt hozzája, éppen hogy csak megnézte rajzát és tovább ment.

Ő pedig meghuzódott a szoba egyik sarkában és rajzolgatta a gúnyosan vigyorgó Voltaire — büszkét. Másolta, mialatt elmerült annak gúnyosan mosolygó arczába és hosszasan rábámult . . . Bántotta őt az a gúnyos mosoly, az a ravasz nevetés, mintha még ez is kinevetné őt, kicsufolná az ő szegény nyomorult sorsát. —

. Oly elhagyottnak érezte magát . . .

Mikor pedig hazament kis padlás szobájába, elővette ecsetét, paletáját és festőkei és rajzolni festegetni kezdett. —

Lelkőben ott volt nyomorának érzete, ott volt benne az elhagyottsága, szegénységének tudata. De

— **Halálozás.** Az általános tiszteletben s közszeretben álló Lui bácsi nincs többé. Folyó hó 24-én szebb hazába költözött. Ritka becsületes jellemű uri ember volt Beszedits Lajos nyug. számtartó, a kit az isteni Gondviselés magas életkorral ajándékozott meg. 90 éves volt, de mindvégig teljes testi és szellemi frissességben izgett-mozgott. Vendégszeretete hét vármegyére szólt, s mindenkit csak tisztelni tudott. A polgári kaszinónak régi időktől fogva buzgó s fáradhatatlan könyvtárosa volt, a legutóbbi tisztujítás alkalmával azonban hajlott korára való tekintetből nem jelöltetett, ami látszólag bántotta szegény Lui bácsit. Nyugalmaztatása alkalmával Ő felsége a király arany érdemkeresztel tüntette ki a puritán jellemű férfit, a ki e magas kitüntetést méltán megérdemelte. Temetése f. hó 26-án d. e. 11 órakor az egész város intelligentiája részvétele mellett ment végbe. A gyászbaborult családtól a következő gyászjelentést vettük: Beszedits Ödön és neje szül. Föglein Flóra, Nawratil Irén, Beszedits János, özv. Weszely Pálné, szül. Beszedits Lujza, az egész rokonság és jóbarátok nevében is fájdalomtelt szívvvel tudatják a legjobb atya, ipa, nagyapa, testvér,

ott volt a remény, ott a lelkesedés és ott a tehetség.—

És mindezekből ihletet merített. Lelke beleélte magát a nyomorba, küzdésbe, szenvedésbe, — s e nyomort, küzdést, szenvedést rálehelte képeire.—

— Csak az igazi lelkesültség hoz létre igaz műveket.—

II.

Lucskos, deczemberi idő van.

Az előkelő szálloda egyik fényes termében egy művészt ünnepelnek. Az emberek tömege gyülemlik az óriás vászon elé, és mindenik ajakról a bámulat kifejezése rebben el mikor meglátják e hatalmas művészi képet.

Ő is itt van. Összegyűjtötte utolsó garasát, hogy megbámulhassa a nagy képet, hogy gyönyörködjék benne, hogy lelkesedjék. Meghuzódik a terem egyik szögletébe, és onnan nézi, bámulja a mesterművet.

Csak nézi-nézi, hosszan, sokáig

. . . . És a kép álomba ringatja őt

Maga előtt látja a gyermekkorát mikor még olyan, kicsi öt éves fiú volt, mikor még ott játszadozott a zöld fűvön, a puha pázsiton, mikor még bámulta a kék eget

. Mikor még olyan boldog volt . .

rokon és jóbarátnak Beszedits Lajos nyugalmazott magy. kir. tereziánumi alapítv. számtartónak, az arany érdemkereszt tulajdonosának példás élete 90-ik évében folyó hó 24-én d. u. 5 órakor az utolsó kenet fölvétele után történt csendes elhunytát. A boldogult hült teteme f. hó 26-án d. e. 10 órakor fog a bátaszéki községi sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise f. hó 26-án reggeli 8 órakor fog a helybeli róm. kath. plebánia templomban az Urnak bemutatni. Bátaszék, 1903. február 24-én. Áldás és béke hamvaira!

— **Szólószeti előadás.** Nits István szólószeti és borászati felügyelő fillokszera biztos f. hó 26-án Bátaszékre előadás tartását tűzte ki, mely azonban a termelők félreértésből származott távolmaradása folytán, elmaradt.

— **Beszámoló.** A bájos Karneval hercege zajos ovációk közepette bucsuzott el körünkől farsang három utolsó napján. A vigalmak, multságok vig nélküli láncolata fényesen beigazolta, hogy örömmel üdvözlöttük ő fenségét szerény körünkben. Az igazi, hamisítatlan és fesztelen jokedv, a vig muzsikaszó, fülsiketítő zaj, a leirhatatlan láрма élénken demonstrálta, hogy Karneval hercegsége ittléte alatt pompásan éreztük magunkat. Nem panaszkodhatunk, volt dinom-dánom, eszem-iszom a csömörlésig. Hévvvel áldoztunk az idegen isteneknek Bachusznak, Terp-

. . . És lát egy kis lányt, olyan szép szőkehajút, kék szeműt, a kivel együt játszott, futott a lepkek után, sétált az erdőben, pajkoskodott

. . . . A ki szerette őt

A mint így mereng, egyszerre szeme megakad, egy szőke leányon. kinek olyan szép kék szeme van és karcu alakja. Igen, az, az, az, ő ifjúkori barát-nője, a kivel ő játszadozott, a puha fűben, a kék ég alatt . . . És látja annak gyönyörű selyem ruháját, látja a maga rongyos, kopott szegényesöltözetét

. És még jobban meghuzza magát a sarokban.

Felzug a tömegből a lelkesedés moraja: itt a művész. Hallja az éljen kiabálást, a tapsokat, és látja azt a lányt is lelkesedni. Elképzeli, mintha neki szólanának a tapsok az éljen kiáltások, a dicséretok.—

. . . . De aztán végig néz magán, és álma is szertefoszlik . . .

Majd látja a boldogságtól ragyogó művészt.

. . . . Oh, ha ő is ilyen nagy lehetne!

III.

Mikor kiment az utcára és látta a sötét, ködös várost elfoszlott álma, lelkesültsége. Csak a rideg valót érezte.

sichoresnek. A hatvan — egyik — másik egy teljes hétig tartó lakodalom mellett volt tűzoltó-bál, legényegyleti-bál, batyu-bál, ifjusági-bál, burger-bál, különféle egyleti-bál, műkedvelő előadás, felolvasás, piknik, halvacSORa zengeráj stb. stb. Volt ezen kívül még minden vasárnap 5 korcsmában általános remasuri (Vichmarkt). Farsang 3 utolsó napján, hogy méltóképpen elbucsuztassék a mi szívesen látott hercegnöket egy helyen szineloadás, 4 helyen halvacSORát 5 helyen bált és vagy 35 helyen „általános remazurit“ rendeztünk. Amiben ép kéz-lábu talpon volt. ▲ csecsemők és aggok kivételével minden rendű s rangó emberek talpon voltak. Az iskolás nebulók épp úgy mint a serdülő ifjak, a legények és meglelt emberek detto. Farsang utolsó napján végre fölvonultak muzsikaszó mellett a jelmez és álarcosok megszámlálhatatlan sokasága. Láttunk szép jelmezeket, de volt, bőven részünk a torznál-torzabb maskurák látásában. (Azonban elősmerjük, hogy egyikök sem vitt véghez holmi arepiritió cselekedetet, mint tavaly.) Egy javialis uri ember városunkban tölté a farsang három utolsó napját. Amidőn tudomást szerzett az itteni vigalmakról, midőn látta s tapasztalta, hogy minő nagy arányokban foly a táncz, a multság a következő szavakban tört ki: Uram, ez a nép teiben vajban fürödhetik, mutatja ezt az a fidél élet, melyet itt tapasztalni szerencsém van. Bejártam Magyarországnak édes hazánkknak minden zegét zugát de ehez hasonlót a farsang három utolsó napján csak Fiumében láttam. Hát az lehet t. uram, váloszolám én hogy multság dolgában mindjárt Fiume

után sorakozunk, de, hogy jómód dolgában is első helyen legyünk, azt kétségbe vonom, mert hát nem mindig a mulatozás fokmérője a jómodnak, a mulatozás igen sok esetben „adóság felejtő“. Jót kacagott ami uri emberünk ellen véleményemnek és teljes egészségben koncedálta fölfogásomat. A gyermekek mulatozását ő is leghatározottabban elítélte, és kell, hogy elítélje minden józan ember. Mert a szülők azon érvelése, hogy ezelőtt is így volt, most is úgy lehet nem állhat meg. Művelődnünk kell. Amit őseink megengedtek maguknak, azt mi nem föltétlenül utánozhatjuk. ▲ gyermek éjjel az ágyba való, annak a gyenge szervezete nem bírja ki a tivornyázást. És, hogy akadtak szülők, akik daczára a tiltó rendeletnek, a járványos betegségnek megengedték gyermekeiknek a dözsölést, az elég szomorú. Ha engedetlenségök miatt netán bajuk lesz, ne okuljanak mást okulják önönmagukat. Tanulják meg, hogy a felsőbbség intézkedéseit, rendeleteit minden polgárnak respektálni erkölcsi kötelessége. És most a farsang lezajlása után: Memento mori. Emlékezzél a halálra! Emlékezzél ember, hogy porból lettél porrá válsz! Aminő vigan, lármásan töltöttük az egész farsangot, oly bűnbánóan éljük át a böjti időszakot. Megadtuk Karneval herceg ő fenségének. ami ő fenségé, adjuk meg Istennek is ami Istené.

ó.

— **Jelmez estélyek.** Farsang utolsó napján úgy az ifjusági egylet, mint a legényegylet jelmez estélyt rendezett. Már a délu-

Elfelelte kedves gyermekkorát, a virágos rétet, a kék eget

A lányt, a ki szerette, s a kit ő is úgy szeretett.

. . . . Ujra érezte a szenvedést, a nyomort .

És elgondolta, mit szenved ő itt, miért van ebben a nyomorban? Miért nem próbál szerencsét, hát ha, hátha jobbra fordul?

Fogta tehát könnyes szemekkel drága ecsetjét, festékeit és szomorú szívvel ment világgá.

. . . . Messze, ment nagyon messze. Sok vidéket összejárt, míg végre eljutott egy óriási városba, mely sokkal nagyobb volt mint az előbbi

. . . És ott festegedett fáradhatatlan lelkesedéssel

Mikor visszatért gazdag volt. Gazdag, mint a milyennek egykor képzelé magát.

“Volt sok aranya, birt nagy kincseket.”

. . . . És híres volt, nagyon híres

De már szép fekete fűrtjeibe ősz hajszálak vegyültek. Arcza ránczosodni kezdett; szeme nem csillogott úgy mint azelőtt.

Óriási képet hozott magával, a legjobbkat a

mit festett. Lelkesedés, remény művészi erő volt e képen.

Ugyan abba a szalodába vitette, ugyan abba a terembe a hol az a másik festmény volt.

Ő is ott járkált az első napon a néptömeg között. Látta a lelkesedést az arcok ragyogását; hallotta a dicsérő szókat, a bámulat kifejezéseit.

— És mikor végignézett a sokaságon, ott látta ifjukori barátnőjét. Szemük találkozott, a nő megismerte, odament hozzá.

— Ugy-e emlékszik még rám? Én vagyok az a kis lány a kivel együtt játszott a gyepen a kék ég alatt. Igazán örülök, nagyon szép festmény ez . . .

Egyszerre néztek a képre.

A nagy festő fásultságot érzett lelkében. Eszébe jutott élete, nyomorusága szenvedése és nem tudott örülni.

. . . . A nép mikor felismerte a festőt, ujjangani kezdett. Tapsoltak, éljeneztek.

De ő nagy lelkesültség közepette sem volt boldog.

— Mit ér most az élete, = gondolkozott, — megöregedett, meg fog halni, emlegetni fogja egy pár lap. Azután elfelejtik.

. . . . A mint elfelejtenek minden ilyen embert.

. . . És sirni szeretett volna, keservesen sirni.

utáni órákban szebbnél-szebb jelmezeket lehetett látni. Különösen föltűntek gyönyörű jelmezekben: Szugfill Katicza mint pipacs, Gehring Annuska szakácsné, Schanzenbacher Anna mint matróz, Gehring Katalin és Monigl Katalin mint kertész lányok, Schmidt Nándor, Faidt József és Márton, mint matrózok, Monigl Mátyás mint hajdu az ifjusági egyletből. A legényegyletből Mitrovicz Róza Birkenbach Mariska, Schanzenbacher Anna, Huml Anna, Greif Mariska, Péncsovics Maloin magyar jelmezben, Pintér Mariska és Gászner Örzse nyéki viseletben, Bajomi Vica spanyol tánczosnő, Schuber Lenke bohóc, Damesz Anna szerb, Freund Lenke, Galli Margit tiroli, Kolbert Borbála és Schauli Margit stajer tuorista jelmezben, Hoszer N. bohóc, Galli Killián, Preller Mátyás magyar, Szániel Ferencz szerb, Feidt Antal, Bauer Sebő és Freund Mihály tiroli, Jakab Mátyás és Hauer József stajer tuorista, Rudolf Gyula, Knoch Antal és Mátics István huszár, Hengl János bohóc jelmezben.

— **Magas életkor.** folyó hó 26-án halt el Flócz Anna özvegy, kinek az isteni gondviselés 84 tavaszt megérni engedett. férje már ezelőtt harmincz évvel jobb hazába költözött így gyermekeire volt utalva, kik öreg napjaiban ápolták gyámolították.

— **Tűz.** Folyó hó 23-án, farsang második napján ifj. Bauer Miklós Kossuth-utczai házában tűz volt. A kertjében levő szalmaboglya lett a lángok martaléka. A tüzet a kertben cigarettázó Tiringer Ferencznek 6 éves György nevű fia okozta, melyet azonban a Janosits Károly parancsnoksága alatt gyorsan ott teremtett tűzoltók a legrövidebb idő alatt lokalizáltak. Csuda dolog, hogy városunkban a gyermekek okozta tüzesetek nem gyakoriabbak, mivel nálunk az ökölnagyságu emberek is fesztelenül cigarettáznak, pipáznak. Nem kívánunk azonban a dohányzást korlátozó szabályrendeletet, mert azzal is csak úgy volnánk, mint a gyermekek mulatozását tiltó megyei szabályrendelettel, t. i. irott maraszt maradna, miként az is.

— **Sikerült halvacsorák.** Az iparos olvasóköri farsang második napján tánczal egybekött sikerült halvacsora volt. A vacsorán elfogyott egy fél métermáza kevert hal, melyet Táfner János közs. bíró főfe-

lügyelete mellett Mesés Miska a gyakorlott halászlé szakács főzött. A hangulat igen emelkedett volt s a multság a hajnali órákig tartott. Hamvazó szerdán pedig a kereskedelmi kaszinóban volt pompásan sikerült halvacsora. A vacsora kizárólag urak számára rendeltetett s így a nagybőjtre való tekintettel a táncz elmaradt. A kellemes és jóízű hallét Rudnyánszki Ferencz előnyösen ismert nagyvendéglős szervezte, a ki vendégeit dicséretre méltó pontossággal szolgálta ki. Az allé igen jóízű volt, a főlszolgált borok pedig kitűnő zamatuak. A sült halnál megindult a toastok árja. Elsőnek a kaszinó elnöke: Boczkovics Mór dr. állt föl s emelkedett hangon eszmékben gazdag beszédet mondott, éltetvén a kaszinó tagjait. Második pohárköszöntője az urodalom jelen volt képviselőjére Mitveg Henrik urodalmi főtitiztre mondta. Szép és tartalmas toasztokat mondtak Bolyrics Szvetozár gör. kel. szerb esperes-plebános, Fischer Albert nem kevesebb mint kilenczet, Schuler József, Balázs Ferencz, Schwarcz Gyula Ösztreicher József, Szélig Gáspár és mások. A kedélyes multság a reggeli órákban ért véget.

— **Műkedvelő előadás.** Kiválóan sikerült műkedvelő előadást tartott f. hó 22-én, farsang vasárnapján az „Arany Nap” szállóban a kath. legényegylet. A terem zsufolásig megtelt, ugyannyira, hogy a forróság már-már kiálhatatlanná vált. Szinre került dr. Okányi Lajos „A párisi éjszaka, vagy szökik a polgármester” című 3 felvonásos vigjátéka. A szereplőket kivétel nélkül mind meg kell dicsérnünk, mert valamennyien kitűnően oldották meg feladatukat. Azonban különösen kell kiemelnünk Bajomi Éva, Csötönyi Anna és Kolbert Veta kisasszonyokat, Hengel János, Scherer Lajos, ifj. Jäger József és Veczl György rendes tagokat és Salamon Mihály pártoló tagot, akik kiváló ügyességgel mozgottak a szinpadon, s pompásan játszták szerepöket. Ez alkalommal fölűfizettek: N. N., Rudnyánszky Ferencz 2—2 kor., Mayer Gusztáv 1 kor., N. N. 80 fill., Berger Gusztáv 60 fill., Schwarcz Gyula, Mayer Alajos, Schanzenbacher Gáspár, Dömötör Sándor, Keszler N. 40—40 fill., Somogyi Antal 20 fill.

— **Fölakasztotta magát.** Amint lapunkat értesítik Pirisa Mihály bátai lakos, közs. bíró 28 éves fia farsang hétfőjén ösmeretlen okból fölakasztotta magát. Mire tettét környezete észrevette, már halva volt.

— **Lopás.** A csirke stült tagadhatatlanul nagyon izletes pecsenye. Nem csodálható tehát, ha olyanok is megkivánják, kik baromfi tenyésztéssel nem fog-

lalkoznak, vagy pedig ilyenért pénzt kiadni elkerülhető költségeknek tartják. Az emberiség ezer osztályába tartozó kétesek resztenciák jártak a minap Szám József udvarán s onnét 4 drb baromfit loptak el, bizonyára farsangi pecsenyének. A csendőrség a tetteseket erélyesen nyomozza.

— **Szerencsétlen esés.** Tóth András és Sümegi Imre farsang hétfőjén alaposan fölöntöttek a garatra s a mint Báta sikátorain haladtak 5 méter magaságból a mélységbe zuhantak, még pedig oly szerencsétlenül, hogy Tóth András akire Sümegi ráesett, olyan súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy a halálal vivódik.

— **Lopás.** Folyó hó 24-én este 7 és 8 óra között Bödő Boldizsár öcsényi lakostól ösmeretlen tettesek 4 drb. 3 és 4 éves fehér szőrű sertést elloptak. A 4 drb sertés értéke 280 korona. Nyomok Paks felé vezettek s valószínűleg sikerülni fog a tetteseket az igazságszolgáltatás kezébe adni.

— **Lopás.** Sárközi Plajbás helybeli sátoros cigány igen könnyű módon óhajtott tüzelőfára szert tenni. A helyi pályaudvart szerencsétlente már több ízben becses látogatásával míg végre rajta vesztett. A nyomozás kiderítette, hogy Plajbás cigány 10 drb. kemény hasáb fát emelt el a tél folyamán. Lopás miatt a kir. járásbiróságnak följelentetett.

— **Állategészségügyi elleni kihágás.** Kernóczi József és Konkoly József harci lakosoktól a bátaszéki csendőrség 4 drb. lovat helyezett bitangságba s hatósági intézkedésig a helybeli közs. előjáróság gondozására bizattak. Kernóczi és Konkoly pedig állategészség ügy elleni kihágás miatt bíróságnál följelentetett.

— **A tizforintosok alkonya.** Felhívjuk a közönség figyelmét arra, hogy a régi tizforintos bankjegyek érvényessége f. hó 28-án megszűnik és azokat többé fizető pénz gyanánt az állami pénztárak sem fogadják el. Az osztrák-magyar bank azonban és ennek fiókjai a fenti határidőn túl még egy hónapig — írásbeli kérelemre — a tizforintos bankjegyeket beváltják.

— **Tolvajlás.** Mult hó 23-án éjjel ösmeretlen tettesek ellopták Fabriczius István Orbopusztai ispán összes baromfiát. Ugyancsak akkor Erdélyi József ottani béres füstölt húsát, szallonáját, zsirját lopták el a gonosz tolvajok. A csendőrség a tetteseket erélyesen nyomozza.

— **Szenzációs ujtás a pálinkafőzés terén.** Értesülésünk szerint Ecker Ferencz bajai rézműves iparos egyszerre két új találmányát jelentette be a m. kir. szabadalmi hivatalnál Meller Ernő budapesti szabadalmi irodája útján. Az egyik egy rendkívül ügyesen megszerkesztett pálinkafőző készülék,

a melynek az az óriási előnye az eddigi használatban levő pálinkafőző készülékek fölött, hogy ennél nem kell kétszer főzni a szeszt, hanem csupán egyszer s az, ezen egyszeri főzés után is sokkal finomabb és erősebb lesz. A másik, egy szintén elmésen konstruált, hűtő-kezelék, melynek a régiekkel szemben az a föltétlen előnye van, hogy a benne kigyóalakban elhelyezett csövek könnyű szerrel szétszedhetők és kitisztíthatók. — Felhívjuk az érdeklődők figyelmét erre az igazán célszerű két új találmányra.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszébb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

A bátaszéki anyakönyvi hivatal értesítése

1903. évi február hó 21-től feb. 28-ig.

Született:

1 gyermek, 1 leány.

Házasságot kötött:

Melter János — Tafner Katalinnal

Meghalt:

Müller Margit 6 hó (tüdőbaj,) Bauer Magdolna 6 hét (vele született gyengeség,) özv. Flóc Anna 84 éves (végelgyeng.) Beszedics Lajos 90 éves (végelgyeng.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Műl — Budapest. Lakásváltozását tudomásul vettük. A czimzalagot kija vitjuk. Nagyon lekötelez benünket ha előfizetőket gyűjt lapunknak. Szívélyes üdvözet.

F. V. Budapest. Az arcképeket megkaptuk. A héten föltétlenül irni fogok.

M. J. Budapest. A levélben kért dolgot e helyen is megismételjük. Azt hiszem már van eredménye.

H. M. Maza. Kérlek küld meg az említett könyvkereskedő czimét, hogy még ideje korán meghozathassam a megbeszélte dolgokat.

Nyeki. Névtelen levelekre nem adunk semmit. Majd elintézi jegyzőjük ügyes-bajos dolgát esküdteivel. Ahoz nekünk kevés a közünk.

Igazmondó. Nem szeretjük a szószaporitást. Közleményét nem adhatjuk közre. mert cikke eső utáni köpönyeg volna. Az országutat amugy is leszállítjuk, mert a képviselőtestület már az öszön kérvényezte, hogy a miniszter miként dönt az ügyben közölni fogjuk. Elég költséges munka lesz, s afölött mindeuütt komolyan fognak gondolkodni. Egyébként fogadja szívélyes üdvözetünket.

Felelős szerkesztő Joó Károly.

HIRDETÉSEK.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy kizárólag első rendű bőrökből a legkényelmesebb s a legdivatosabb szabás után készítetek

uri-, nő- és gyermek czipőket

a legjutányosabb árban, pontos kiszolgálás mellett.

12. 10-26.

POSZOVÁ CZ IMRE,

czipész Bátaszéken, a Hegedüs-féle házban.

Hirdetések

e lap részére felvételnek

Báter János

könyvnyomdájában

→ Szegzárdon. ←

Schottolla Ernő Budapest

VI. Andrassy-ut 2. szám.

Legnagyobb raktár egészségügyi, kényelmi és sport cikkekben.

Szagmentesen záró szoba klosetek. Hygienikus köpöedények. Legjobb minőségű gummi sárczipők és hóczipők. Korcsolyák és jégpatkók.

THERMOPHOR.

Testmelegítő, mely tűz nélkül a meleget 3—6 órán át tartja.

✕ **Betegtoló kocsik** ✕
minden árban.

Minden osztályról külön árjegyzéket kívánatra ingyen küldetnek meg.
13. 9.

Egy alig használt, az ujtól meg nem különböztethető Kodák-féle

fényképező készülék,

melylyel minden laikus remek képeket készíteni képes — **jutányos áron eladó.** Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

10. 4-4.

Eladó.

Özvegy Horváth Mihályné Kövesd-, Szódal- és III. völgyben fekvő szántói szabad kézből eladók. Tudakozódhatni Lovrics Istvánnál.

✱ ✱ ✱ ✱
✱ ✱ ✱ ✱

BÁTER JÁNOS

KÖNYVNYOMDÁJA
NYOMTATVÁNY-
RAKTÁRA ÉS PA-
PIRKERESKEDÉSE

== SZEGZÁRDON. ==

|||
|||

KLEISZNER GYÖRGY

férfi-szabó Bátaszéken

↔ Alapítva 1883. ↔

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmét az újonnan bevásárolt **tavaszi** szöveteimre fölhipni.

Főtörekvésem mindenkor oda irányult, hogy a n. é. vevőközönség legteljesebb megalégedését kiérdemeljem, minélfogva a legszolidabb árak mellett a legpontosabb kiszolgálást biztosítom.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Kleiszner György,

férfi-szabó Bátaszék, Kossuth L.-u. (Saját ház).

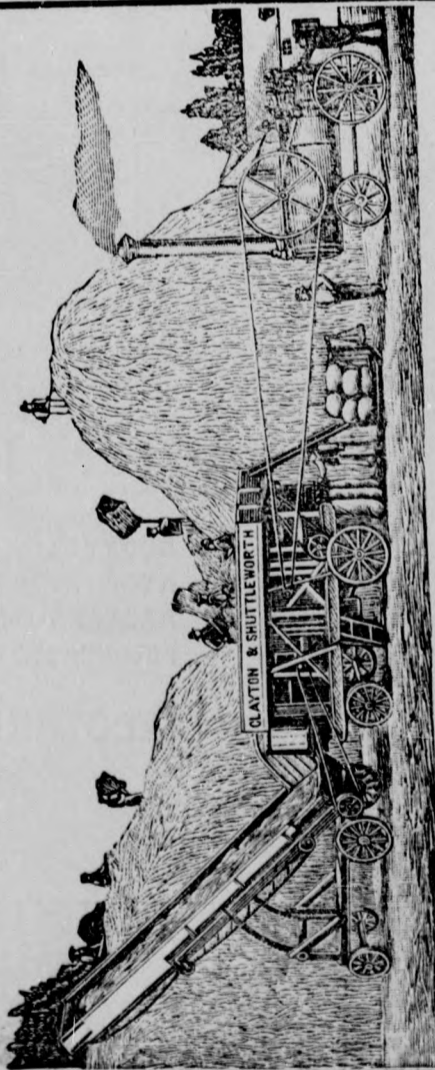
4. 13. 26.

↔ **Részlettörlesztésre is szállítok.** ↔

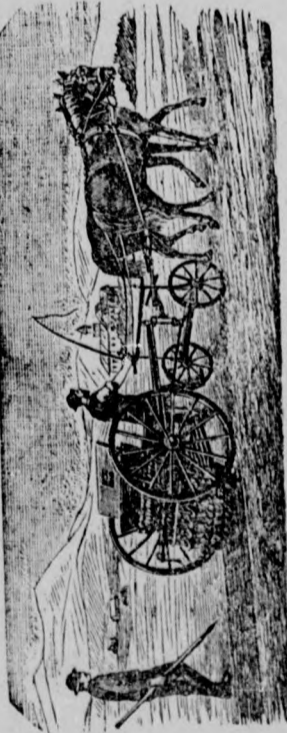
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok
Váci-körút 63. sz.
Budapest
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek

21,2 egész 12 loerőig, szálmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes aczélekék,

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.